

# Dienstbier, Rozumek, Faltová... České uprchlické neziskovky a byznysplán na páchání dobra

- CZ24 News | 31. října 2023

**ČESKO: „Máte byznysplán, bez přílivu uprchlíků byste skončila,“ vmetla v roce 2015 v Otázkách Václava Moravce tehdejší opoziční poslankyně ODS Jana Černochová Magdě Faltové, ředitelce Sdružení pro integraci a migraci. Uplynulo osm let, je tu další vlna migrace, a Jana Černochová s ODS jsou ve vládě. Co se od té doby v sektoru uprchlických neziskovek změnilo? Přinášíme stručnou historii boje proti bezpečnostním strukturám státu i proti názoru veřejnosti, která se v průběhu let označovala jako „blbá“ a nebo „nenávistná“.**

Uprchlíci, vítejte. Solidaritu s uprchlíky přijímám. Nenávist ti nesluší. Pod těmito hesly probíhala právě před osmi lety, na podzim 2015, první migrační krize.

Evropou tehdy bez kontroly putoval asi milion běženců z Afriky či Asie, kteří o sobě dost často říkali, že prchají z válkou zasažené Sýrie. A to i v četných případech, kdy jejich vzhled vzbuzoval vzhledem k tomuto tvrzení minimálně zdvořilou pochybnost.

Instruktaž, co o sobě říkat, aby v Evropě získali azyl a z něj vyplývající sociální výhody, mezi putujícími běženci zcela otevřeně prováděli zástupci neziskových organizací. Největší žně samozřejmě měli v zemích, které tato vlna zaplavila nejvíce. Ale i v Česku se tehdy objevila řada nevládek, ochotných radit, jak z České republiky získat co nejvíce.

Podle sociologa Petra Hampla jsou lidé působící v těchto organizacích osobně přesvědčeni, že skutečně dělají svět lepším místem, a také, že mají nad většinovou společností morální převahu.

„Mezi jejich členy jsou příslušníci nejbohatších rodin. Dokážou ovlivnit a často v podstatě řídit státní správu a velká média,“ dodává pro ParlamentníListy.cz Petr Hampl. Amoralností a bezskrupulózností se přitom podle něj mohou rovnat gangům, zabývajícím se únosy. Jen jsou mnohem silnější.

„Nejvýznamnější české multikulturalistické politické neziskovky jsou Organizace pro pomoc uprchlíkům, Sdružení pro integraci a migraci a Člověk v tísni,“ shrnuje pro ParlamentníListy.cz Robert Kotzian, právník a [autor knihy Politické neziskovky a jejich boj proti západní civilizaci](#).

Zatímco Člověk v tísni je znám jako neziskovka vystupující prakticky všude, kde se rozdělují veřejné peníze, dvě další se specializovaly právě na pomoc uprchlíkům. Do veřejné debaty také dodaly dvě nejvýraznější tváře, žádající o co nejširší a nejvšestrannější pomoc.

Organizace pro pomoc uprchlíkům se představuje jako „nevládní a nezisková organizace, která bezplatně poskytuje právní a sociální poradenství svým klientům, pořádá vzdělávací programy pro laickou i odbornou veřejnost a další aktivity na podporu integrace cizinců“.

„Naše organizace vznikla v souvislosti s válkou v Bosně. Začali jsme pečovat o skupinu uprchlíků, kteří se nemohli vrátit, protože jim šlo o život,“ vzpomínal letos její ředitel Martin Rozumek. Absolvent brněnských práv ji řídí už od roku 2002.

V roce 2015 vstoupil do debaty kromě výzev k co nejširší podpoře také ostrou kritikou těch, kteří

upozorňovali na možná rizika „vítací kultury“.

**Kritizoval azylový odbor ministerstva vnitra**, který podle něj provádí nezákonnou a promyšlenou restrikcí, o českých azylových táborech, kde byli uprchlíci ubytováni, hovořil jako o „zařízeních zcela vězeňského typu“ a vyhrožoval České republice žalobami u Evropského soudu pro lidská práva.

V rozhovoru pro ParlamentníListy.cz tehdy uvedl: „Politici dobře vědí, že 70 procent české veřejnosti – viz poslední výzkum veřejného mínění – uprchlíky přijímat nechce, přestože se s nimi nikdy osobně nesetkali, a nevěří, že se jedná o normální rodiny s dětmi nebo mladé lidi, kteří utíkají před válkou nebo represemi diktátorských či nedemokratických režimů“.

Druhou nepřehlédnutelnou tvář se stala Magda Faltová, ředitelka Sdružení pro integraci a migraci.

Když v roce 2015 vykládala u Václava Moravce Janě Černochové, jak by česká společnost z přílivu uprchlíků mohla profitovat, **tehdejší opoziční poslankyně se neudržela a vypálila**: „Já paní Faltovou chápu, protože je to její byznys plán, bez přílivu uprchlíků by skončila“.

Magda Faltová poté propagovala rozmísťování uprchlíků do českých rodin, aby se co nejlépe integrovali do našich komunit.

A odmítala námitky, že se kvůli migrantům může zhroutit náš sociální systém. „Imigranti, uprchlíci dle studií přispívají do systémů více, než z nich čerpají,“ ujišťovala **v červenci 2015**. Tuto tezi poté opakovala i **2. září, právě v týdnu, kdy krize kulminovala**. S dodatkem, že Evropa tyto pracovní síly nezbytně potřebuje.

O čtrnáct dní později už říkala, že se budeme muset vzdát svého ekonomického standardu a že je to možná dobře, protože nás to posune k jiným hodnotám.

### **Neziskovka Úřad vlády. Pod ministrem Dienstbierem**

V roce 2015 do veřejné debaty výrazně vstoupil také projekt HateFree. Nezisková organizace s přímou vazbou na úřad ministra Jiřího Dienstbiera vedla boj proti všem druhům nenávisti, ale odpor k uprchlíkům pochopitelně stál v popředí jejího zájmu.

Nezisková organizace byla založena v roce 2014 v rámci Agentury pro sociální začleňování, což byl odbor Úřadu vlády ČR (aktuálně podléhá ministru pro místní rozvoj a digitalizaci Ivanu Bartošovi), který založila v roce 2008 ministryně Džamila Stehlíková.

Za ministra Jiřího Dienstbiera se rozjel projekt, který různými způsoby bojoval proti nenávisti. Šlo o placené reklamy v médiích, internetový vyvraceč „hoaxů, mýtů a nenávistných stereotypů“ nazvaný Hejtomat, nebo kampaň umělců Jsme v tom společně.

„Tehdejší ministr pro lidská práva Jiří Dienstbier byl typickým salonním aktivistou. Navrhoval v době nebývalé migrační krize přijmout až 15 tisíc migrantů. Zůstal v tom však naštěstí osamocen. Tehdy se ještě politická scéna uměla postavit proti,“ vzpomíná právník Kotzian.

Program byl financován dominantně z Norských fondů a jeho hlavním mediálním partnerem byla Česká televize.

Když prezident Miloš Zeman vystoupil s prohlášením, že uprchlíky sem nikdo nezval, **vystoupil jejich zástupce Lukáš Houdek**: „Pan prezident jako jindy předvedl, že nemá dostatečnou dávku empatie. Sice má pravdu v tom, že lidé, kteří sem přijdou, by měli dodržovat zákony a chovat se

podle našich zvyklostí, ale vzkazovat tohle uprchlíkům, kteří si snaží zachránit život útekem, je dost nemístné a proti evropským hodnotám“.

Projekt HateFree také uspořádal experiment v Kolíně, když do města přivezl rodinu údajných syrských uprchlíků a skrytou kamerou natáčel, jak budou místní lidé reagovat. Nakonec se z projektu ukázalo, že i přes vypjatou atmosféru na podzim 2015 reagují Češi empaticky a solidárně.

V roce 2016, když vrcholila vlna teroristických útoků po celém světě, způsobil velký rozruch jejich výrok na sociálních sítích: „Holocaust způsobili nacisté (ne nacismus jako takový). Teroristické útoky konají islámští radikálové (ne islám jako takový).“ Agentura následně zdůraznila, že tento výrok nemínila jako zlehčování nacismu.

Nejvíce ale ulpěl v paměti veřejnosti růžovými samolepkami „HateFree zone“, které si vylepovaly kavárny, úřady i další budovy na dveře jako ujištění, že v jejich prostorách nemá nenávist místo.

## Sirotcí a Ukrajinci

Působení HateFree pod hlavičkou Úřadu vlády ukončil Dienstbierův nástupce Jan Chvojka poté, co se objevily informace, že někdejší šéf projektu Nikola Krístek zároveň působí ve sdružení AISIS, které jako jediný uchazeč získalo veřejné zakázky za pět milionů korun.

Ostatní organizace ale ve své činnosti pokračovaly. Například v roce 2017 se společně postavily novele zákona o pobytu cizinců, která měnila podmínky pro změnu pracovního pobytu na rodinný při narození dítěte.

Jejich činnost je koordinována v rámci [Konsorcia nevládních organizací](#) pracujících s migranty. Mezi dvacítkou organizací figurují různé charity, mezinárodní neziskovky, ale i Organizace pro pomoc uprchlíkům, Člověk v tísni a Sdružení pro integraci a migraci.

Magda Faltová v organizaci působí jako členka Výkonného výboru. V pravidelných intervalech se objevovala v médiích, třeba při kauze „syrských sirotek“ v roce 2018 obvinila premiéra Andreje Babiše z malosti a nelidskosti.

V roce 2022 hovořila o úžasném dobrodružství z poznávání uprchlíků z Ukrajiny. „Já pevně doufám, že se ta společnost promění, že tu Ukrajinci, kteří jsou jiní, českou společnost více otevřou té diverzitě a postupně se promění ten pohled na migraci v tom, že nám může vlastně přinášet příležitosti a pozitivní věci,“ uvedla s tím, že **příchozí cizinci představují skvělou možnost pro prolomení našich stereotypů.**

Rozumkova neziskovka zase zaujala v únoru 2020 výstupy u soudu v Pardubicích, kde žalovala stát, že se k jednomu z jejích klientů nechoval jako k nezletilému. Všechny forenzní důkazy totiž docházely k závěru, že muž je o minimálně deset let starší, než uváděných sedmáct let. Za pomoci právníků neziskovky se **podle přítomných novinářů** měla v Pardubicích odehrát ukázka, jak soudní jednání zablokovat.

Právník Kotzian pro ParlamentníListy.cz podotýká, že české neziskovky od roku 2022 už nemohou své klienty přímo zastupovat u soudů. Ministr vnitra Rakušan totiž najal právní kancelář, která zajišťuje tyto služby na účet ministerstva.

V září 2020 v Českém rozhlase Rozumek vychvaloval, jak Německo za pět let integraci uprchlíků zvládlo. „Ze Sýrie přišli mladí, relativně vzdělaní lidé. To, že se polovina naučila jazyk a našla práci,

mi přijde jako zázrak,“  **uvedl s tím, že zaměstnání 43 procent z uprchlíků je mnohem více, než se očekávalo.**

Po vlně migrantů z Ukrajiny hovořil o jejich integraci jako o zázraku, který nám i Němci mohou závidět. Současně ale varoval, abychom podobnou otevřenost projevovali vůči Rusům, kteří by tvrdili, že utíkají před Putinem.

„I když jsem lidsko-právní aktivista a lidumil, tak bych Rusům v současné době nedával žádná turistická, pracovní, studijní víza, protože podpora zločince Putina je v Rusku masivní. Nevěřím tomu, že by se najednou zvedlo 300 000 disidentů. Jen se chlapům nechce do války. Což samozřejmě chápu, ale bylo by to i bezpečnostní riziko. Víme, jak rozsáhlé jsou sítě ruských agentů v celé Evropě,“ uvedl v říjnu 2022.

Když se v roce 2023 opět objevily v Evropě statisíce migrantů, znamenalo to pro obě neziskovky další práci navíc. Když se ParlamentníListy.cz otázaly paní Magdy Faltové, jak její neziskovka práci zvládá, přišla nám odpověď: „Vzhledem ke způsobu novinářské práce Parlamentních listů nemáme zájem se k Vaším otázkám vyjádřit“. Další oslovené neziskovky na dotazy nereagovaly.

V médiích ředitelka Faltová kritizovala, že Evropa stále nemá žádnou migrační strategii, jen nějaké zátarasy.

Jak se české „uprchlické“ neziskovky za těch osm let proměnily či posunuly? Podle Roberta Kotziana se rozhodně nezměnily jejich cíle, ale rozšířila se možnost působení. V Česku především díky jejich působení na školáky. Vštěpování multikulturalismu dětem i učitelům podle něj probíhá tak, že o tom rodiče často vůbec nevědí.

Motivací jejich konání je podle něj primárně určitá naivní dobrotivost, nebo potřeba ohromovat sama sebe páchaným dobrem. Tedy cosi na pomezí pýchy a ideologického fanatismu. „U politických neziskovek věnujících se migrantům jsou uvedené motivy posilovány tím, že migranti, na rozdíl třeba od neosobního klimatu, aktivistům během ‚péče‘ projevují vděk, což v nich posiluje sebedojetí páchaným ‚dobrem‘,“ dodává.

A nelze samozřejmě opomenout ani motivaci finanční. „Některé multikulturalistické politické neziskovky jich mají opravdu dost. Zvláště ty, které se účastní pašování migrantů přes Středozemní moře,“ vysvětluje.

Sociolog Hampl úvahu o penězích rozvíjí. „Když jste dnes mladý člověk, který právě opustil školu, zjistíte, že v upadající Evropě se moc jiných kariér nenabízí. Tedy pokud nechcete pracovat rukama a toho ti lidé vesměs nejsou schopni,“ vysvětluje.

[ZDROJ](#)